

РЕШЕНИЕ

№ 4704

гр. София, 15.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 120 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ВЕНЕТА СТ. ГЕОРГИЕВА

при участието на секретаря КАМЕЛИЯ АНЧ. КОСТАДИНОВА
като разгледа докладваното от ВЕНЕТА СТ. ГЕОРГИЕВА Гражданско дело
№ 20231110105455 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 124 и сл. от ГПК.

Образувано е искова молба вх.№ 26316/31.01.2023 г. на „ 2011“ ЕООД, ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. София, Район „Възраждане“, ж.к. Сердика, бл. ., вх. В, ет. 2, ап. 43, управлявано и представлявано от . чрез адвокат Ц. Д. П., със съдебен адрес: гр. София, ул. Цар Асен № 79, ет. 2, ап. 5, срещу К. Ж. Б., ЕГН *****, гр. Бургас, ж.к. Меден рудник, бл. 91, вх. Б, ет. 1, ап. 25, чрез адвокат В. И. К., съдебен адрес: гр. София, ул. . и съдружници, с която е предявен осъдителен иск за сумата от 20 000 лв., представляваща обезщетение за нанесена от ответника на ищеца неимуществени вреди, възникнали от изнасянето на неверни твърдения в интервю, дадено пред телевизия БТВ на 14.06.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска до окончателното плащане, с правно основание на иска чл. 45 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД.

В исковата молба се твърди, че на 14.06.2022 г. в 18.20 часа на интернет страница с домейн <https://lbtimovinite.bg>, регистрирана от и собственост на „БТВ Медиа Груп“ ЕАД, е публикувана статия, озаглавена „Депутатът Б. за казуса „Капитан Андреево: Ще го разнищим до основи.“ Твърди, че статията е достъпна чрез изписването и активирането на хиперлинк: [https://btvnovinite.bg/predavania/lce-v-lce/deputatat-bachijski-za-kazusa-kapitan-andreevo-shte-go-raznish tim-do-osnovi.html](https://btvnovinite.bg/predavania/lce-v-lce/deputatat-bachijski-za-kazusa-kapitan-andreevo-shte-go-raznish-tim-do-osnovi.html). Твърди, че статията е създадена на база интервю, взето от г-н К. Б., народен представител от партия „Продължаваме промяната“. В статията се съдържал видео файл, който съответно възпроизвеждал интервюто от предаването „Лице в лице“, в което ответникът бил изказал **куп неистини**, с които се стремял да бъде очернено доброто търговско име на „ 2011“ ЕООД.

В исковата молба неистините и клеветническите твърдения са изброени, както следва:

От 2:37 (втора минута и тридесет и шеста секунда), ответникът обяснявал следното: „*Като отидох в първия момент имаше **организиран хаос, тоест саботаж на извършване на дейността от страна на държавните органи**. Мога да Ви дам конкретни примери, например в колоните с камиони, най-предните камиони, които блокират колоната **не им се***

обработваха документите с часове, тоест правят се документите на камиони, които са назад в опашката, а тези които са на първо място не се обработват и то с часове. Документите се крият, оказва се, че на един от камионите, които чакат 11 часа шофьора по случайност се обръща към мен и пита „Какво се случва тук, чакам 11 часа, първи камион съм?“, тръгваме да търсим тези документи и се оказва, че тези документи ги няма, в момента който казах „Викаме полиция, за да разберем кой, кога е взел документите, на кой ги е върнал?“, след 5 минути тези документи се намериха.“

В посочения цитат ищецът твърди, че ответникът изнася невярна информация относно организацията на работата на граничния пункт, тъй като самата дейност по обработка на документите се извършва от БАБХ, а не от дружеството „. 2011“ ЕООД. Сочи, че дружеството-ищец само подава необходимите документи към БАБХ. Счита, че чрез изнасяне на невярна информация се цели zlepоставяне на „. 2011“ ЕООД, вменяване на саботаж към дейността на държавните органи и поставяне под съмнение на добросъвестното изпълнение на неговите дейности. Сочи, че с констативен протокол от 22.05.2022 г. с рег.№ 1913, том 1, акт 67 на Нотариус Величка Василева № 354 на НК е констатирано, че служителите на „. 2011“ ЕООД при желанието им да извършват трудовата си дейност не са били допускани от служители на БАБХ.

От 3:33 (трета минута и тридесет и трета секунда) ответникът отговарял на въпрос на водещата „Кой саботира?“ следното: „Обяснявам Ви, документите се входират от лицето, което представлява товара пред Българската агенция по безопасност на храните, в случая голяма част от тези документи, почти всичките се входират от „.“, вероятно има и саботажни от служители на Българската агенция по безопасност на храните, тъй като се оказва, че в миналото, по думи на други служители, те са били пряко подчинени на инструкции, давани от частни фирми.“

Според ищеца ответникът поставя под съмнение добросъвестността на дружеството с изказването, че служителите на БАБХ са били пряко подчинени на служители на частни фирми. Целта на изказването, според ищеца е, да се засили зрителския интерес и да бъде опетнено името на „. 2011“ ЕООД.

От 4:36 (четвърта минута и тридесет и шеста секунда) ответникът казвал следното: „Аз за това казвам, че там има организирана частна граница, е имало досега, в която държавата сега се намеси. В резултат на което в държавния бюджет започнаха да влизат около 5000 лева на час, тоест на 120 000 лева на ден и тази сума продължава да се вдига, тоест предполагаемите приходи на годишна база са около 50 000 000 лева, тоест за десетте години, когато тази дейност не се е извършвала от държавата, а е била в частни ръце, в частни джобове, вместо в държавния бюджет са влезли около 500 000 000 лева и това по никакъв начин не би могло да се случва без да има протекции и чадър на най-високо държавно ниво.“

Ищецът твърди, че това изявление на ответника е напълно невярно и твърди, че държавните такси, които се събират за проверката извършвана от БАБХ винаги са постъпвали в бюджета в пълен размер. Напълно неверни и клеветнически са твърденията за „частна граница“ и „протекции и чадър на най-високо държавно ниво“. Счита, че изказването целенасочено е направено по този начин, за да се привлече зрителския интерес, като твърдението, че България е загубила от законосъобразното извършване на дадена дейност, е клеветническо. Дейността на официална лаборатория се извършва от „. 2011“ ЕООД на база на заповед на Министъра на земеделието и храните и на база европейски регламент и Закона за управление на агрохранителната верига, т.е. европейското и българското законодателство позволяват тази дейност да се извършва от частно лице, което е акредитирано за това. България не може да загуби, защото ако се приеме, че това е така, то това е в противоречие с чл. 19 от Конституцията и принципа на частната стопанска инициатива. Отделно, ако това твърдение се приеме за вярно, то тогава държавата ще губи от всяка дейност, която се осъществява и от частни лица - например от дейността на пощенски оператори губи „Български пощи“ ЕАД - дружество със 100 процентово държавно участие в капитала; от извършването на частни железопътни превози губи БДЖ - отново държавно

търговско дружество; от съществуването на частни лечебни заведения губят държавните и общинските такива, от съществуването на частни училища - държавните, от извършването на която и да било дейност, възложена с обществена поръчка, губи държавата, тъй като плаща на частен икономически оператор. Обстоятелството, че извършването на една дейност е било възложено на даден икономически оператор, не означава, че държавата е загубила от това, след като същото се е случило по предвидения в закона ред. Още повече, че съгласно заповедта „“ е една от трите лаборатории, които извършват тази дейност, а една от другите е държавната лаборатория на БАБХ.

От 5:23 (пета минута и двадесет и трета секунда) ответникът отговаря на въпрос за минаващ оттам наркочанал като казва следното: *„Аз Ви говоря какви са официалните приходи, тоест официалната част на бизнеса, а неофициалната, когато един камион минава и не се знае какво има в него, в него може да има абсолютно всичко.“*

Във връзка с изявлението, ищецът обяснява процедурата на границата преди камионите да достигнат до помещенията ползвани от „„ 2011“ ЕООД. Счита, че споменаването от ответника на размера на „официалните приходи“ от „официалната част на бизнеса“ на дружеството, като го обвинява и в извършването на нелегален бизнес с изказването, че „когато един камион минава и не се знае какво има в него, в него може да има абсолютно всичко“, което изказване отново е с цел очерняне на репутацията на „„ 2011“ ЕООД. Счита, че дружеството няма задължение да извършва дейности по противодействие на контрабандата, а и няма как същото да бъде замесено в такава, тъй като дейностите по превенция на контрабандата се извършват от „Гранична полиция“ и „Митница“.

От 6:08 (шеста минута и осма секунда) ответникът посочва следното: *„Но се оказа, че има практика регулярно да минават камиони само по документи, ние на 28-ми май намерихме точно такъв случай, попаднахме на такъв случай, след като изчистихме опашките се оказа, че плащът е празен, няма нито един камион, изведнъж идват документи, входирани от „“ в системата „Трейс“ и то за плащане на такси за физически контрол и аз се зачудих къде е този камион, тъй като на плаща няма камион. Тук камион, там камион и накрая отидохме, проверихме в Митница и Гранична полиция и се оказа, че този камион е влезнал на пункта преди 6 дни на 22 май и тогава е излязъл, а сега се дава по документи да бъде обработен и да бъде извършен физически контрол само по документи, без самият камион да го има. Ние сигнализирахме Икономическа полиция и ДАНС, беше обявен за издирване оказа се, че камионът е в Германия, Турски камион мисля, че беше камионът. Води се в момента съответните действия, държавните органи в момента разследват, те разпитваха сума си хора по този случай, но служители, които работят на границата казаха, че има такива редовни случаи. Дори самите шофьори казват, че редовно се случва да минават само по документи, което е недопустимо, все пак сме граница не само на България, а и на Европейския съюз сме външна граница и това е може би една от причините защо все още не сме в Шенген. Да Ви кажа, тези всичките неща няма как да се случват без протекцията на високопоставени държавни служители, най-вероятно до самия връх. Но за първи път, аз от толкова години в обществения живот, за първи път виждам не само воля, желание но и смелост от страна на държавните институции да се преборят с този тумор.“*

Според ищеца не става ясно как ответникът е видял документите, входирани от името на „„ 2011“ ЕООД, при положение, че дружеството не е подавало такива документи за обработка, а същото е направено служебно от немските власти. По тази тема са и посочените по-долу статии, от които става ясно, че дружеството няма общо с документите на този камион и извършваните проверки: <http://blitz.bQ/politika/nov-aaf-na-vlastta-deputat-ot-pp-oqlasi-nesschestvuvashcha-aktsiva-na-mvr-i-dans-na-Qkpp-kapitan-andreevo-news888708.html>; <https://frognews.bg/novini/deputat-nabuta-efir-mvr-dans-nesashtestvuvashcha-aktsiia-gkpp-kap-andreevo-shte-samosezira-prokuraturata-iznasiane-sledstvena-taina.html>; <https://www.24chasa.bg/novini/article/11687439>.

Ищецът счита, че ответникът вменява и нарушение от правилата за обработка на товарите с изказването, че редовно се случва камиони да минават само по документи, което

е **невярно и клеветническо твърдение**, тъй като дейността на дружеството е била обект на проверки, включително и на такива от Европейската комисия, и не са установявани нарушения и същото стриктно е извършвало дейностите си. Сочи, че докладите на Европейската комисия посочват, че контролът от страна на ищеца е изцяло с европейските стандарти. Счита, че ответникът цели да очерни името на дружеството, изтъквайки това и като една от причините „защо все още не сме е Шенген" и отново споменава, че няма как тази дейност да се извършва без протекции от държавни служители на най-високо ниво. Ответникът наричал „. 2011" ЕООД с думата „тумор", с който държавата за първи път има желанието и смелостта да се пребори. Счита, че това е сериозен опит за накърняване на доброто име на дружеството.

Счита, че в статията се изнася непотвърдена и клеветническа информация по повод дейността на „. 2011" ЕООД, като единствената цел е доброто име на дружеството да бъде опетнено, като с изказването си ответникът опетнявал името на ищеца и неоснователно потъпквал правото на добро име на дружеството.

Твърди, че в процесния случай деянието е извършено чрез действие на ответника - изричането на посочените по-горе изрази и предоставянето на тази информация на един неопределен кръг от хора, а противоправността му произтича от противоречие с императивна правна норма, предвидена в Конституцията на Република България от 1991 г. Излага, че деянието е неправомерно, тъй като са нарушени разпоредби на Конституцията - чл. 39, ал. 2 от Конституцията и чл. 41, ал. 1, изр. 2-ро от Конституцията, както и чл. 32 от Конституцията. Твърди, че с изказванията на ответника се обезценява стремежа на ищцовото дружество да бъде уважавано и да бъде предпочитан търговски партньор. Твърди, че ищецът е най- големият оператор по смисъла на Регламента, като има договори с над 600 чуждестранни компании, вносители на храни. Сочи, че причинените от процесните изказвания неимуществени вреди се изразяват в неудобство от свързаните с името му обидни и клеветнически твърдения и квалификации, дълбоко притеснение от неоснователното публично засягане на неговия личностен и професионален авторитет, чест, достойнство и добро име. Така създадената за ищеца негативна обществена оценка му причинявала затруднения и неудобства при общуването с клиентите, налагало му се да дава устни обяснения на широк кръг от хора, включително бизнес партньори, по поставени въпроси от разпространената неистинска информация, което му причинявало унижения и душевен дискомфорт. Изказванията оказвали трайно неблагоприятно влияние върху търговската дейност, извършвана от ищеца, като част от партньорите му започвали да предпочитат други бизнес оператори. Счита за несъмнено наличието на причинна връзка между деянието и нарушението на нормата, която защитава благото, както и между накърненото благо и настъпилите вреди, изразяващи се в причинени болки и страдания за ищеца. Моли съда да уважи исковата претенция и да му присъди разноски.

Ответникът е подал отговор на исковата молба в срока по чл.131, ал.1 ГПК, като оспорва предявения иск. Оспорва исковата молба като неоснователна. Счита, че ищецът не е обосновал елементите на фактическия състав на непозволеното увреждане. Счита, че твърденията на ищеца са бланкетни и лишени от конкретика. Признава, че в качеството си на народен представител е дал интервю за „БТВ Медиа Груп“ ЕАД на 14.06.2022 г., в което е коментирал актуални въпроси от общественения и политически живот на страната. Оспорва всички останали твърдения на ищеца, изложени в исковата молба. Сочи, че не разполага с достатъчно информация и не може да вземе отношение относно конкретните търговски дейности, извършвани от ищеца, както и относно притежавани от същия разрешителни и сключени от ищеца договори, поради което нямало как да потвърди твърденията на ищеца в тази връзка и на общо основание ги оспорва. Счита, че не е изказал неистински твърдения в интервюто, предмет на спора, с които да се е стремил да засегне доброто име на ищеца, нито пък е бил постигнат такъв реален резултат. Твърди, че не е изказвал каквито и да е неверни или отрицателни твърдения или оценки за ищцовото дружество и не разбира защо ищцовото дружество се възприема и интерпретира себе си като адресат на казаното. Счита, че не е осъществил сложния фактически състав на деликтната отговорност, поради което не можело

да се ангажира отговорността на ответника за такава. Излага подробни доводи в тази връзка. Оспорва иска и по размер като прекомерен. Счита, че се касае за злоупотреба с правото на съдебна защита, като излага доводи за очевиден пример на тъй наречените „SLAPP” дела (стратегически съдебни производства, насочени срещу участието в обществеността) или тъй наречените „дела шамари“. Цитира няколко броя такива дела, образувани от ищеца срещу същия ответник и срещу други лица. Моли съда да отхвърли предявените искиви претенции и да му присъди разноски.

Съдът, като взе предвид становищата на страните събраните по делото релевантни за правния спор доказателства поотделно в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

От „БТВ Медиа Груп“ ЕАД е представена информация за интернет връзка към материала, представляващ процесния запис от интервю с г-н К. Б., излъчено в предаването „Лице в лице“ на 14.06.2022 г. (л.61 от делото).

Представени са писмени документи, в това число Годишен финансов отчет за 2021 г. на ищцовото дружество, Счетоводен баланс към 31.12.2021 г., в който е включен актив на обща стойност 467 хиляди лева за 2021 г., пасиви в размер на 467 хиляди лева за същата година; Годишен финансов отчет за 2022 г. на ищцовото дружество, Счетоводен баланс към 31.12.2022 г. с актив в общ размер на 6304 хиляди лева за 2022 г. и пасиви за същата година в общ размер на 6304 хиляди лева; Отчет за приходите и разходите за 2022 г., от който е видно, че финансовият резултат на дружеството възлиза на 5149 хиляди лева печалба за 2022 г. при такава за 2021 г. от 1 хиляди лева.

Изслушана е и е приета като неоспорена и компетентно изготвена техническа експертиза, която възпроизвежда текста на процесното интервю на хартиен носител. В съдебно заседание вещото лице е дало обяснения на зададените му въпроси от страните и заключенията са приети като неоспорени. Експертизата е установила наличието на посочените в исковата молба изявления, които са извършени от ответника в процесното интервю.

По делото са събрани гласни доказателства чрез разпита на свидетеля Георги Христов Георгиев, служител в ищцовото дружество. Свидетелят обяснява, че дружеството се занимава с товарно-разтоварна дейност, лабораторни изследвания и обработка на документи. Представлява фирми, които внасят стока от Турция. Работи при ищеца от 10.01.2022 г., тогава постъпил като оператор „въвеждане данни“. Занимава се с документацията. Приема документите и ги обработва до приключване на всичко, докато камиона излезе извън граница. Оборотите на фирмата не знам в какъв размер са. На първа линия работя аз. Приемам документите и ги предавам на фитосанитарните инспектори. Първите две дейности били преустановени, след като Агенцията започнала да извършва товаро-разтоварната дейност и да взема пробите от лабораторните анализи. Това станало на 20.05.2022 г. При товаро-разтоварната дейност, шофьорите, каращи стока, отивали при служителите на ищеца, подавали документи на мястото, където приемат документи, а служителите на фирмата ги предават на фитосанитарните инспектори, които процентно вкарват стоката за товаро-разтоварна дейност, а не всеки камион. Когато камиона бъде поставен на рампа, задължително присъствали митничар, фитосанитарен инспектор и представител от фирмата-ищец. Камион не се отварял без присъствието на всички. Лабораторния анализ се извършвал преди 20-ти, дотогава е работел и също процентно, не от всички камиони се вземали проби за анализ. Там също присъствали инспектор, митнически инспектор и представител на ищеца. Инспекторът казвал от кой камион каква проба следва да се вземе, след което се взема пробата и се дава за изследване в лабораторията. Лабораторният контрол в момента на разпита на свидетеля се извършва от БАБХ. Служителите на ищцовото дружество изпълняват по нареждане на БАБХ. Служителите на дружеството се занимават с обработка на документите. Когато дойде камион, след като му вземат документите, ако не е регистриран в системата, има служители, които го регистрират. След това подават документите на инспекторите и тогава го работят. Докато не се въведе в системата, не се работи камиона. Свидетелят е виждал ответника на мястото на

граничния пункт много пъти. Гледал е и процесното предаване. През месец юни 2022 г. ответникът е бил няколко дни ГП „Капитан Андреево“, а след това в интервю по БТВ го е чул. Предаването било с Цветанка Ризова. Г-н Б. казал, че имало организиран саботаж, че от ищцовата фирма не били давали документите да се обработват от инспекторите, не са разрешавали на граничния контрол да си върши работата. Свидетелят разказва какво е възприел от интервюто на ответника като заявява, че това не било вярно. Свидетелят научил за интервюто в интернет от свой колега. Обяснява, че в Свиленград, който го срещнал, все го питал за случая. Приятелите му го питали дали е вярно това, което е казано в интервюто. Ден-два след интервюто ден от фирмите звънели да питат дали казаното в интервюто е вярно. Някои фирми се оттеглили от ищцовото дружество, отишли при други оператори. Много шефове на фирми превозвачи звънели на управителя на ищцовото дружество г-н Димитров да питат дали това, което се говори е вярно. Всичко това се отразило зле на дружеството, загубили клиенти. Част от фирмите отишли при други оператори. Посочва и други фирми, които осъществяват товаро-разтоварна дейност. Ищцовото дружество се занимавало с обработка на документация.

Други доказателства по делото не са ангажирани.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 45, ал. 1 от ЗЗД всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму. За уважаването на такава искова претенция в доказателствена тежест на ищцовата страна е установяването на противоправно поведение на ответника, вследствие на което (наличие на пряка причинна връзка) са причинени описаните в исковата молба неимуществени вреди на претендираната стойност, по вина на ответника.

Съгласно константната съдебна практика отговорност за непозволено увреждане по чл.45 ЗЗД може да се ангажира за вреди, причинени от обидни изявления, както и от изявления, съдържащи твърдения за неверни факти, които накърняват правата и интересите на ищеца като самостоятелен субект, съществуващ правния мир и осъществяващ търговска дейност в определена област.

В чл.39, ал.1 от Конституцията на Република България е прокламирано основното право на гражданите да изразяват мнение и да го разпространяват чрез слово – писмено или устно, чрез звук, изображение или по друг начин. Тази свобода на изразяване на мнение обаче не е абсолютна, а се разпростира до пределите, установени в ал.2 на същата разпоредба, според която това право не може да се използва за накърняване на правата и доброто име на другото. Такава възможност не е установена и с прокламираната в чл.40, ал.1 от Конституцията свобода на печата и другите средства за масова информация, както и свързаното с нея право по чл.41, ал.1 от Конституцията, по отношение на гарантираната от законодателя възможност всеки да търси, получава и да разпространява информация, чието осъществяване не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на другите субекти, предвид установеното в изречение второ на тази норма изискване.

Цитираната правна уредба дава един общ критерий, въз основа на който въпросът за баланса на гарантираните основни права и свободи на гражданите и останалите субекти на правото, се разрешава във всеки конкретен случай при съобразяване на конкретните обстоятелства, свързани с него. От изложеното следва, че когато не се касае за превратно упражняване на правото по чл.39, ал.1 от Конституцията и свободата на словото не е използвана, за да се увреди доброто име на другото, твърдения и оценки могат да се разпространяват свободно. Свободата на словото, прокламирана в чл.39 и сл. от Конституцията на Република България, се разпростира до пределите, до които засяга други конституционни ценности, каквито са доброто име и правата на гражданите.

Спецификата на настоящия случай е обществената значимост на дейността извършвана от ищеца от една страна като дружество, което осъществява правно-регламентирана и допустима от законите на страната търговска дейност, а от друга – тази,

извършвана от ответника като общественник и участник в обществения и политическия живот на страната, в това число и като народен представител дейност. Безспорно е, че обществото не бива да е търпимо към случаи на злоупотреби във връзка с изпълнявана от участниците в обществото дейност и достъпът до информация за такива обстоятелства е в обществен интерес. Правото на информираност и свободата на словото обаче не бива да се упражняват и реализират по начин, който да уврежда когото и да е, в това число чрез накърняване на доброто име, достойнството и неприкосновеността на личния и семейния живот на лицата, когато те са физически лица и накърняване на доброто име на юридическите лица, когато се касае за такъв субект на правото. Дали има увреда от превратно упражняване на правото на свободата на словото, респективно правото на информираност, е въпрос на конкретна преценка във всеки отделен случай.

Следва да се отбележи, че на проверка за истинност подлежат фактическите твърдения, като те могат да ангажират отговорността на ответника, само ако позорят адресата и са неверни. Оценките (мненията) не подлежат на проверка за вярност, тъй като те не представляват конкретни факти от обективната действителност. Те могат да ангажират отговорността на ответника само ако представляват обида (вж. Решение № 85 от 23.03.2012 г. по гр.д. № 1486/2011 г. на ВКС, IV ГО; Решение № 86 от 29.01.2010 г. по гр.д. № 92/2009 г. на ВКС, II ГО; Решение № 62 от 06.03.2012 г. по гр.д. № 1376/2011 г. на ВКС, IV ГО, постановени по реда на чл.290 ГПК). Не е противоправно поведението при изказани мнения с негативна оценка, пряко или косвено засягащи конкретно лице, когато името му се коментира или се предполага във връзка с обществен въпрос, свързан с негово занятие (вж. Решение по гр. д. № 1438/2009 г. на ВКС, III г. о., постановено по чл. 290 ГПК), както и не може да се носи отговорност за верни фактически твърдения, макар да позорят адресата на публикация, при положение че авторът е положил дължимата грижа преди публикуването на статия да провери достоверността им (вж. Решение № 62/06.03.2012 г. по гр. д. № 1376/2011 г. на ВКС, IV г.о.).

Между страните няма спор, че процесното интервю, излъчено в предаването „Лице в лице“ по „БТВ“ е било излъчено и че по време на същото са изказани от ответника процесните изрази, посочени в исковата молба. Няма спор също така, че ответникът е лицето, което ги е заявило по посочения начин чрез телевизионното предаване, впоследствие качено в интернет и по този начин тази информация е достигнала до неограничен брой хора.

Съдът изследва поотделно всеки един от процесните изрази, посочени в исковата молба, като ги съпостави със събраните по делото доказателства и приема за установено, че същите са изречени от ответника по идентичен с описания в исковата молба начин. Посочените по-горе фрази на ответника са в действителност излъчени в процесното интервю и за това също няма спор, установява се и от техническата експертиза. Предвид това, че в исковата молба се твърди, че изявленията на ответника са клеветнически, съдът извърши проверка в тази насока.

Видно от посочените в исковата молба цитати от интервюто, дадено от ответника, в два от тях има конкретно споменаване на името на ищцовото дружество като „...“, като съдът приема, че единствено в последния такъв, от 6:08 м. (шеста минута и осма секунда) на предаването са изнесени данни, които са насочени към ищцовото дружество и го свързват с него, а именно в частта: „Но се оказва, че има практика регулярно да минават камиони само по документи, ние на 28-ми май намерихме точно такъв случай, попаднахме на такъв случай, след като изчистихме опашките се оказа, че плащът е празен, няма нито един камион, изведнъж идват документи входирани от „...“ в системата „Трейс“ и то за плащане на такси за физически контрол и аз се зачудих къде е този камион, тъй като на плаща няма камион, тук камион, там камион и накрая отидохме, проверихме в Митница и Гранична полиция и се оказа, че този камион е влезнал на пункта преди 6 дни на 22 май и тогава е излязъл, а сега се дава по документи да бъде обработен и да бъде извършен физически контрол само по документи, без самия камион да го има...“ В целия пасаж, изнесен в исковата молба се въвеждат твърдения за извършвана от дружеството-ищец дейност по обработка на

документи на камион, преминаващ турско-българската граница, които документи касаят извършване на физически контрол на товара, без камиона да е физически наличен към момента на изготвяне на документите на граничния пункт. Създава се представа у слушателя на интервюто, че дружеството-ищец извършва неправомерни действия във връзка с търговската си дейност.

В настоящия случай ищецът като търговско дружество, регистрирано като юридическо лице, търси отговорност за извършено спрямо него непозволено увреждане, чрез което ответникът, изнасяйки клеветнически твърдения по отношение на него, е накърнил доброто му име, причинил му е вреди в отношенията му с клиенти, в това число компроментирайки го като търговец, осъществяващ съответната търговска дейност. Съгласно легалната дефиниция на чл. 147, ал. 1 от Наказателния кодекс, разгласяването на позорно обстоятелство за друго или приписване на престъпление, се явява клевета. В цитирания по-горе цитат от 6:08 минута на интервюто ответникът лично е направил конкретното изявление, с което се посочва името на ищцовото дружество и се твърдят обстоятелства за нарушения в строго регламентирана дейност, които обаче не са доказани по делото. Ответникът не представи каквито и да било доказателства за изнесените твърдения. Предвид това съдът приема, че изнесената информация в посочения пасаж от интервюто и направеното в него внушение е позорящо ищеца, информацията в него се оказва недостоверна, поради което се касае за клевета по смисъла на закона. Клеветата е деяние, което е против личността. Същото е инкриминирано от Наказателния кодекс, поради което безспорно се явява деликт по смисъла на чл. 45 от Закона за задълженията и договорите. Съдебната практика допуска, че деликтът може да засяга и правата и интересите не само на физическите, но и на юридическите лица, като в конкретния случай се засяга доброто име на ищеца, изградения в обществото и сред клиентите му образ на добросъвестен търговец.

При така установеното, съдът приема за неоснователни възраженията на ответника изложени в отговора на исковата молба и в писмената му защита, предоставена в дадения от съда срок.

Предвид изложеното, съдът счита, че исковата претенция е доказана по основание в частта за пасажа с начало 6:08 минута от процесното интервю. Установи се по безспорен начин наличието на елементите на сложния фактически състав на непозволеното увреждане, а именно: противоправно деяние, чрез което виновно да са причинени на ищеца по описания в исковата молба начин неимуществени вреди, изразяващи се в накърняване на доброто имен на дружеството-ищец чрез компроментирането му като търговец, извършващ съответната правно-регламентирана дейност, които са довели до оттегляне на клиенти, свиване на дейността на ищеца, поради това оттегляне. Тези последици се установяват от гласните доказателства, събрани по делото. Съдът счита, че искът е доказан само в тази част, а по отношение на останалите твърдения се явява недоказан и неоснователен.

Предвид установените вредни последици за ищеца, съдът счита, че справедливо обезщетение по реда на чл. 52 от ЗЗД следва да се определи в размер от 2500 лв., като съдът съобрази всички установени последици за ищеца. Съдът счита за неоснователно и несериозно твърдението, че ищецът е претърпял унижения и душевен дискомфорт, доколкото юридическото лице не притежава възможност за такива възприятия, тъй като същото не е самостоятелен носител на душа, съзнание, интелект, сетива, чрез които да изпитва усещания като посочените. Така определения от съда размер на обезщетението е достатъчен за репарирание на нанесените вреди с оглед и на техния интензитет. В останалата част иска като недоказан следва да бъде отхвърлен.

На основание чл. 84 от ЗЗД следва да се присъди и лихва върху главницата, считано от датата на исковата молба до окончателното плащане на вземането, така, както е поискано.

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, право на разноски имат и двете страни. Ищецът е направил разноски за държавна такса от 800 лв., за депозит за вещо лице от 400 лв. и за адвокатско възнаграждение в размер на 2800 лв., съгласно представения

списък по чл. 80 от ГПК. Липсва доказателство обаче за извършено плащане на адвокатското възнаграждение, което в договора за правна помощ е уговорено за плащане по банков път. Ответникът е възразил за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ищцовата страна, но предвид липсата на доказателства за реалното плащане, следва да се присъдят само реално извършените разноски, съразмерно на уважената част от иска, а именно - 150 лв.

Ответникът има право на разноски, съразмерно на отхвърлената част от иска, но доказателства за извършени разноски не са ангажирани, поради което съдът не присъжда такива.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА К. Ж. Б., ЕГН *****, гр. Бургас, ж.к. Меден рудник, бл. 91, вх. Б, ет. 1, ап. 25, чрез адвокат В. И. К., съдебен адрес: гр. София, ул. . и съдружници, да заплати на „. 2011“ ЕООД, ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. София, Район „Възраждане“, ж.к. Сердика, бл. ., вх. В, ет. 2, ап. 43, управлявано и представлявано от . чрез адвокат Ц. Д. П., със съдебен адрес: гр. София, ул. Цар Асен № 79, ет. 2, ап. 5, сумата от 2500 лв. (две хиляди и петстотин лева), представляваща обезщетение за нанесени от ответника на ищеца неимуществени вреди, възникнали от изнасянето на неверни твърдения в интервю, дадено пред телевизия „БТВ“ на 14.06.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска на 31.01.2023 г. до окончателното плащане, с правно основание на иска чл. 45 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД, като отхвърля предявения иск над сумата от 2500 лв. и до пълния такъв от 20 000 лв. като неоснователен.

ОСЪЖДА К. Ж. Б., ЕГН *****, гр. Бургас, ж.к. Меден рудник, бл. 91, вх. Б, ет. 1, ап. 25, чрез адвокат В. И. К., съдебен адрес: гр. София, ул. . и съдружници, да заплати на „. 2011“ ЕООД, ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. София, Район „Възраждане“, ж.к. Сердика, бл. ., вх. В, ет. 2, ап. 43, управлявано и представлявано от . чрез адвокат Ц. Д. П., със съдебен адрес: гр. София, ул. Цар Асен № 79, ет. 2, ап. 5, сумата от 150 лв. (сто и петдесет лева) за разноски в настоящото производство, съразмерно на уважената част от иска, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____